

Tevékenységi tervek

Tervezett projektek a tevékenységekbe integrált tanuláshoz

A projekt címe: Az eszkimók földjén

A projekt megvalósulásának tervezett ideje: 2023. 01. 23. – 2023. 01. 27.

A projekt tervezett indító élménye: Iglu készítés a csoportszobában.

A projekt várható lezáró élménye: Jegesmedve kiállítás.

A projekt megvalósítása során kiemelt céljaink: Az örömteli tevékenységek során szerezzenek játékos formában ismereteket a sarkvidékek élővilágáról. Más népek kultúrájának, életmódjának megismerése. Ismerjék meg öltözködési és építkezési szokásaikat. Szerezzenek ismereteket a globális felmelegedés természetére gyakorolt hatásáról. Bővíljenek matematikai ismereteik.

A projekt során megvalósítandó feladataink: A természet megismertetése, megszerettetése és védelmének megtapasztalása. Pozitívan alakuljon a gyerekek környezet tudatos magatartása.

A projekt során kiemelten fejleszthető képességek pl: Érzékelés, észlelés fejlesztése – hallás, látás, tapintás. Értelmi képességek fejlesztése – gondolkodás, megfigyelés, érdeklődés, figyelem, érdeklődés, összehasonlítás, megkülönböztetés. Szocializációs képességek fejlesztése – társas kapcsolatok, alkalmazkodóképesség, együttműködési képességek, szabályokhoz való viszony erősítése. Anyanyelvi és verbális képességek fejlesztése – kifejezőképesség. Motoros képességek fejlesztése – finom- és nagymozgások, erőnlét.

Megjegyzés: A tervezett tevékenység megvalósulásának jelölése: +, ha elmaradt a megvalósítás:

<i>Munka jellegű tevékenységek</i>	<ul style="list-style-type: none">• Jégkocka készítés• Kézműves asztal rendben tartása	
------------------------------------	---	--

<i>Játék Játék feltételeinek biztosítása</i>	<ul style="list-style-type: none">• Szabad játék biztosítása• Udvari szabad játék biztosítása• Fókás társasjáték	
--	--	--

<ul style="list-style-type: none"> • (ötletek a játék, tevékenység megsegítéséhez, kijegészítő eszközök készítése) 	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Pingvines társasjáték</i> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Lékhorgászat</i> • <i>Ne ess le a jégtábláról! – egymás elé rakott papírlapok (jégtáblák) segítségével juthatnak el az igluig.</i>
<p>Külső világ tevékeny megismerése</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Alapvető környezet és természetvédelmi ismeretek</i> • <i>matematikai tapasztalatok, matematikai játékok</i> 	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Beszélgetés a sarkvidékről, a sarkvidéki életről.</i> • <i>Kik az eszkimók, hol élnek? Mi az iglu? - Kelet-Szibériától Alaszkán és Kanadán át Grönlandig húzódó arktikus területeken élnek. Fátlan vidékeken, tengerparti életet élnek. Az iglu egy kalapszerű kupola, amit kemény hóból készítenek, a hó olyan jól szigetel, hogy bent tartja a meleget és kizárja a hideget.</i> • <i>Ikt eszköz segítségével – ismerkedés az eszkimók öltözetével, miből készülnek.</i> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Sarkvidéken élő állatok megismerése – képek válogatása</i>

- *A sarkvidéki állatok táplálkozási szokásai.*
- *Matematikai tapasztalatszerzés:*
- *A téglatest és a kocka fogalmának gyakorlása.*
- *Sarkvidéki állatok képeinek válogatása, egy halmazba rendezése – egy fajba tartozók élőhely szerint.*
- *Nyomdázás során – téglalapforma létrehozása, iglu berácsozása.*

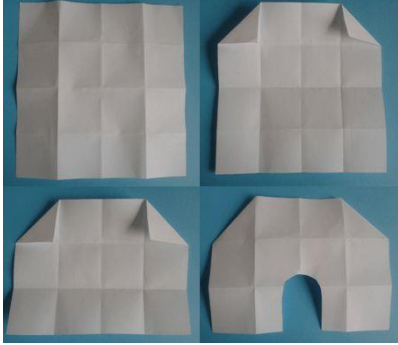

Verselés, mesélés

- *anyanyelvi játékok*
- *beszélgető kör*
- *drámajátékok*

- *Mese: Az elégedetlen – eszkimó mese*
A grim-szigeti ember és a jegesmedve – izlandi mese
Susanne Wiedemuth: A jegesmedve és a mosómedve (Tél, 158. old.)
- *Vers: Tamkó Sirató Károly: Eszkimóka*
Nagy László: A jegesmedve
Juhász Magda: Két kicsi fóká
- *Mondókák:*
Jégen jár a jegesmedve,
Jól bírja a hideget.
A jégtáblán sokszor játszik,
Bundájában sosem fázik.

Én vagyok a jegesmedve
Halászok a nagy tengerbe'
Dagad is a hasam szépen,
Nem lesz üres egész télen.

Jegesmedve jaj de ügyes,
pedig nem is ugrifüles.
Jól úszik a jeges vízben,
pancsikol is örömeben.

<p><i>Rajzolás, festés, mintázás, kézimunka</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Eszkimó készítés – papírból és muffin papírból.</i> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Iglu hajtogatás</i> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Nyomdázás – téglalapforma létrehozása. Papírból készült iglu berácsozása.</i>
---	---

<p><i>Mozgás</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>a mindennapos testmozgás játéka, feladatai</i> 	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Játékos mindennapos testmozgás</i> • <i>Szabad levegőn való mozgás biztosítása</i> • <i>Testnevelés:</i> <i>Járás: körbe járás, jelzésre járás ellenkező irányba.</i> <i>Futás: körbe futás, jelzésre megállás</i> • <i>Gimnasztika:</i> <i>Láb: Kf. alapállás, oldalsó középtartás – szökdelés pároslábbal.</i> <i>Kar - törzs: Kf. bal támadóállás, ívestartás – törzshajlítás 3x, 4-re kfi, majd ua. ellenkező irányban is.</i> <i>Hát: Kf. Guggolótámasz – csípőemeléssel mászás előre, majd fordulat nélkül hátra.</i>
--	---

	<p><i>Has: Kfi. nyújtottülés, tenyértámasz a test mögött – páros lábemelés karlendítéssel mellsőközéptartásba, majd leengedés a kfi.-be.</i></p> <p><i>Láb: alapállás – váltott lábon szökdelés..</i></p> <p><i>Főgyakorlat: Akadálypályák segítségével az erőnlét és állóképesség fejlesztése, gyakorlása.</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Játék: Jégkirálynő/Jégherceg – futó szobor játék (Hetedhét, 23. old.)</i> • <i>Jéghegyjáték – futó játék (Hetedhét, 23. old.)</i> • <i>Levezetés: lassú járás és hanyatt fekvés közbeni légzőgyakorlatok</i> 	
--	---	--

<p><i>Ének, zene, énekes játék, gyermektánc</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Országúton nagy a hó... (ism.)</i> • <i>Nagy a hó... (ism.)</i> • <i>Hóember... (ism.)</i> • <i>Zh: Zenés állatkert: A fókalány</i> • <i>Kalálka: Reszket a rozmár</i> • <i>Pingvintánc – pingvinjárás a zene ritmusára (Kovácsovics Fruzsina: Pingvintánc)</i> 	
---	---	--

Tamkó Sirató Károly: Eszkimóka

Grönlandban
egy
jeges tóba,
párás, forró
forrás mellett
fürdött egyszer
két szép
fóka.
A gleccserről
nézte őket
három
apró
eszkimóka.

Ebből
lett a
csuda
móka:
pengett a jég,
zengett a szél.
Táncolni kezd
a két

fóka.
Fütyült nekik,
dalolt nekik
a három
kis
eszkimóka.

Békességben
élt a
világ.
Az eszkimók
hahotáztak,
a fókák
bukfencet
hánytak,
Pengett a jég,
zengett a szél...
Grönlandban
a
gleccserek közt
vigan így
eszkimókáztak,

Nagy László: A jegesmedve

Bundás halász áll a jégen,
talpas, tenyeres.
Se hálója, se varsája,
mégis halra les.

Ladik nélkül megy a vízre,
hullámokra dől,
gumiruha nélkül bátran
víz alá merül.

Tátogató ezüsthalak,
seregébe csap,
a víz csattan, nyelve csetten,
nyeli a halat.

Jégországban jég a háza,
jég az ablaka,
párát fújó fehér kályha
a mackó maga.

Karmos mancsát hasra téve
ott elszundikál,
s morgolódik, hogyha kívülről
jajgat a sirály.

Juhász Magda: Két kicsi fóká

Két kicsi fóká,
játsszik a hóba,
mintha csak két nagy
hógolyó volna.

Két kicsi fóká,
jaj de jó móka,
hogy kerültek ti
Pestre a hóba?

Két kicsi fóká,
nevet a hóba:
- Nem ügyelt ránk a
fóká apóka.

Két kicsi fóká,
jó ez a vígság,
de nemsokára
nem lesz hó, csak sár.

Két kicsi fóká,
rám néz a hóból,
na akkor máris,
elég a jóból.

Fogjuk a sapkánk,
meg a sílécünk,
elmegyünk úgy, hogy
vissza se nézünk.

Két kicsi fóká.
cuppán a csókjuk,
Arcomon érzem,
hideg az orruk.

Nézek a hóra,
hol a két fóká?
Tűnődök egyre,
itt lettek volna?

Itt lettek volna,
Pesten a hóban?
Vagy csak egy álom
volt a két fóká

Az elégedetlen – eszkimó mese

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy fiú, a törzsfőnök fia, aki igen szeszélyes volt. Folyton változott a kedve, fárasztotta minden munká, minden játék és mindenki, aki csak körülötte volt. Folyton elégedetlenkedett, habár mindene megvolt.
Egy tavaszi napon a fiú, akinek Vinasua volt a neve, leült egy zöld mezőn. A szellő édes illatokat fújt felé. A kisállatok, akik hosszú téli álmukból ébredtek, épp ekkor merészkedtek ki először az odúikból. Minden élőlényt felvidített a langyos napsugár.

*De Vinasua nem osztozott a többiek örömeiben, csak ült rosszkedvűen, s egyre ásítózott.
Hirtelen felerősödött a szél susogása, s a fiúnak úgy tűnt, mintha a suttogás szavakat formálna:*

A Kívánságok Szele vagyok!

A Kívánságok Szele vagyok!

Fiam, mit kívánsz?

Fiam, mire vágysz?

- Bárcsak ne unatkoznék ennyire! - mondta a fiú. - Nem szeretem, hogy ilyen enyhe a tavaszi nap. Szeretném, ha olyan erősen sütne, hogy égetné a bőrömet. Szeretnék a patak vizében úszni, nem csak itt üldögélni és illatokat szaglászni, mint valami lány! Azt szeretném, hogy nyár legyen.

- Bizonyos vagy benne, hogy valóban azt kívánod, azon nyomban nyár legyen? - kérdezte a Kívánságok Szele.

- Egészen bizonyos. - felelte Vinasua. Akkor a Kívánságok Szele még erősebben kezdett fújni. Felkapta a fiút, s mint egy forgószél, pörgette, forgatta iszonyatos sebességgel. Órákon, nappalokon, éjszakákon, heteken, hónapokon át forgatta, még csak nyár nem lett.

Mintha mély álomból ébredt volna, Vinasua kinyitotta a szemét. Melegen sütött a nap, mindenütt zöldelltek a növények. A közeli patakban kristálytisza víz csörgedezett. Vinasua hallgatta, milyen csengő-bongón folyik a patak, mintha egy lány kacagását hallotta volna. Meg akart fürödni de aztán így szól:

- Elég fárasztó lenne levetkőzni. És különben is, nincs hozzá kedvem.

Nézte, ahogy a nap sugarai megcsillannak a vízen: úgy csillogott a patak, mint egy tükör. Aztán ásítózni kezdett. A víz egyre hangosabban zúgott, aztán ezt suttogta Vinasua fülébe:

A Kívánságok Kútja vagyok,

A Kívánságok Kútja vagyok,

Fiam, mit kívánsz?

Fiam, mire vágysz?

- Nagyon unatkozom! - panaszkodott a fiú. - Elegem van a napsugárból, ami a vízen csillog.

A nyár olyan egyhangú! Bárcsak ősz lenne, amikor kész az új sör, a barátok összegyűlnek és énekelnek, körbeülük a gőzölő asztalt, és késő éjszakáig táncolnak!

- De miért nem keresel magadnak társaságot, hogy együtt élvezzétek a nyarat? - kérdezte a Kívánságok Kútja.

- Mert nincs hozzá kedvem. - felelte a fiú csökönyösen. - Engem csak az ősz érdekkel!

- Bizonyos vagy benne, hogy valóban azt kívánod, azon nyomban ősz legyen? - kérdezte a Kívánságok Kútja.

- Egészen bizonyos. - felelte a fiú.

Akkor egyszeriben úgy tetszett, mintha a víz kijönne a kútból: körbenyalábolta a fiút, mintha megkötözte volna., felkapta és pörgette-forgatta iszonyatos sebességgel. Órákon, nappalokon, éjszakákon, heteken, hónapokon át forgatta, míg csak ősz nem lett.

Sült szarvas illata szállt a levegőben. Egy nagy fatetős házban, a fészerben hosszú asztalok álltak megterítve, az asztalok körül rengeteg ember ült, akik a vadászat ünnepét ülték, és friss sört kortyolgattak. Mindenki énekelt és tréfálkozott, fiatalok idősek egyaránt. Az ebéd vége felé egy csapat zenész felhangolta a hangszereit, s a fiatalok táncra perdültek. Volt, aki kiment a szabad levegőre és pipára gyújtott.

A kerek hold, mint egy nagy pogácsa csillogott az égen.

Vinasua is kiment a fészer elé. Amikor valaki behívta, hogy táncoljon a többiekkel, ingerülten legyintett, s e szavakkal küldte el az illetőt:

- Nincs kedvem táncolni! - És ásítózni kezdett, mintha minden fárasztaná.

A hold kerek arca egy szempillantás alatt elsötétült, és a felhők mögé bújt.

Esni kezdett az eső. Akik a szabadban voltak, nevetve futottak be a házba, s ittak még egy pohár sört, hogy megszáradjanak (legalábbis így mondták), vagy táncolni kezdtek, hogy elfelejtsék a váratlan zivatart. Vinasua tovább lógatta az orrát az esőben, ami egyre kitartóbban esett. Nem volt erős zápor, de a kitartó csöpögés, mintha folyvást ugyanazt ismételte volna:

A Kívánságok Esője vagyok,

A Kívánságok Esője vagyok,

Fiam, mit kívánsz?

Fiam, mire vágyasz?

-Halálosan unatkozom! -kiáltott fel a fiú. -Elegem van ezekből az emberekből. Egyedül szeretnék lenni egy szép havas hegyen! Hóborította lejtőn szeretnék síelni! Igen, bárcsak tél lenne!

-Bizonyos vagy benne, hogy valóban azt kívánod, azon nyomban tél legyen? -kérdezte a Kívánságok Esője.

-Egészen bizonyos -felelte a fiú.

Akkor az eső még erősebben kezdett esni, és becsavarta Vinasuát, mintha lepedőbe tekerte volna, felkapta, és pörgette-forgatta iszonyatos sebességgel. Órákon, nappalokon, éjszakákon, heteken, hónapokon át forgatta, még csak tél nem lett.

Vinasua egy hegytetőn találta magát, lábán egy pár sílécce. Szédítő sebességgel siklott le a puha hófehér havon. Egy ideig nagyon jól érezte magát, hallgatta, ahogy füttyül mellette a szél. Száguldott le a behavazott partig. Kétszer felment, és kétszer újra lesiklott. Aztán azt gondolta magában:

„Elfáradtam. Minden csúszás ugyanolyan. És hideg is van. Tetőtől talpig átfagytam.”

Akkor meghallotta, hogy hatalmas mennydörgés közeledik felé. Csodálkozott, hiszen az ég tiszta kék volt.

„No, és ha lavina jön? -gondolta. -Már csak az kéne! Milyen barátságtalan évszak a tél! Bárcsak megint azonnal tavasz lenne!”

Az ég egyre erősebben zengett. De valóban nem mennydörgés volt: lavina görgött le a magasból, s közben a dörgés szavak formálódtak:

A Kívánságok Lavinája vagyok,

A Kívánságok Lavinája vagyok,

Fiam, mit kívánsz?

Fiam, mire vágyasz?

-Mindig csak ugyanazok a szavak! -kiáltott a fiú dühösen. -Miért is akarsz, hogy bármit is kívánjak, ha nem azért, hogy a dolgok megváltozzanak, mikor már nem úgy mennek, ahogy szeretném? Elegem van abból, hogy úgy bánnak velem, mint egy szeszélyes kisgyerekkel. Szeretnék... szeretnék idősebb lenni. Bárcsak öregebb lennék!

Alig ejtette ki az ifjú ezeket a szavakat, a lavina felkapta, belegombolyította egy nagy kupacba, s pörgette-forgatta iszonyatos sebességgel. Órákon, nappalokon, éjszakákon, heteken, hónapokon át forgatta, meg sem állt, végül egy kút fenekére tette, amit egy hegycsúcs vett falként körbe.

Minden szürke volt, akárcsak a földön fekvő kövek. Vinasua leült az egyik kőre, a haja fehér volt, hosszú fehér szakáll a mellét verdeste. Megpróbált felállni, de a lába nem bírta el. Lenézett a kezére: ujjai soványak és ráncosak voltak.

- Öreg vagyok! Lehetséges, hogy ilyen gyorsan elrepült az idő? - kérdezte.

A Kívánságok Lavinája így felelt:

- Igen, sajnos lehetséges.

- És már nem lehet több kívánságom? -kérdezte Vinasua.

- Mit szeretnél kívánni? -kérdezte a lavina.

- Nem szeretnék sietni, szeretnék örülni az időnek úgy, ahogy jár, s mindennek, amit magával hoz.

A Kívánságok Lavinája erős szorításában megint megragadta a fiút, pörgette-forgatta, meg sem állt

órákon, nappalokon, éjszakákon, heteken, hónapokon... és éveken át.

Vinasua megfiatalodott, s ott ült megint a mezőn, hallgatta a tavaszi szél suttagását. Épp olyan volt minden, mint azon a napon, mikor azt kívánta, bárcsak azonnal nyár lenne. Mintha semmi sem történt volna.

Vajon Vinasuárnak eszébe jutott-e akkor, milyen türelmetlen volt azon a távoli napon? Vagy teljesen elfelejtette, hogyan pörgött-forgott végig az időn?

A történet erről már nem mesél nekünk. Senki sem tudja mi történt.

Csak azt tudjuk, hogy Vinasuából bölcs és türelmes törzsfőnök lett, akít mindenki szeretett és becsült.

A grim-szigeti ember és a jegesmedve - izlandi mese

Grim szigetén egyszer, hogy, hogy nem, kialudt a tűz. Tél derekán jártak, kemény hideg volt, a tengerszoros is befagyott már. Mivel a jégtakaró elég erős volt, a szigetlakók egy szélcsendes napon elhatározták, hogy három ügyes embert átküldenek Izlandra tűzéért.

Kora hajnalban indultak útnak a tűzhozók. Alig derengett még, de az egész falu elkíserte őket a partra. A három ember nekivágott a jégnek. Jó vastag jég volt, bizvást átkelhetek rajta.

Am ahogy a szoros közepére értek, egyszerre mégiscsak megszakadt a tenger jégtakarója. Nem volt széles a rianás, de messze elnyúlt délre és északra, látni sem lehetett a végét. Ketten közülük nagy ügyel-bajjal átugrottak rajta, a harmadik azonban elbátortalanodott, nem mert nekivágni. A többiek átkijáltották hát neki, hogy térjen vissza a szigetre, azzal továbbindultak Izlandnak.

A harmadik sem akart azonban dolgvégezetlenül hazatérni, elindult a rianás mentén, hátha talál egy keskenyebb helyet. Am estefelé beborult, délről vihar támadt, zuhogott az eső. A jég széttöredezett, s az ember egy kis jégtáblára szorult, amelyet a hullám és a szél a nyílt tenger felé sodort.

A hánykolódó hullámok között egyszerre csak egy hatalmas jéghegy tűnt fel. A jégtábla lassan odaért hozzá.

Az embernek se kellett több, kiugrott, és felmászott a hegyre. Azt hitte, most egy ideig legalább biztonságban van. De ahogy kapaszkodik felfelé, egyszerre csak megpillant egy jegesmedvét. Nőstény medve volt, bocsai ott feküdtek alatta, testével melengette őket. Az embernek a haja szála is égnek állt ettől az új veszedelemtől. Éhes volt, fáradt, kimerült, s amúgy se adott volna egy lyukas garast sem az életéért. A nőstény medve azonban felállt, odament hozzá, körülszaglászta, aztán a fejével jelezte, hogy jöjjön közelebb, bújjon be a bocsok közé.

Az ember reszketett a félelemtől, mégis összebújt a macskókkal. Az anyamedve pedig tejjel kínálta, hadd csillapítsa szomját, éhségét.

Reggelre kelve az anyamedve értésére adta, hogy másszon fel a hátára, és kapaszkodjék meg rajta. Az ember így is tett. Akkor a medve felállt, megrázta magát. Az ember leesett róla. Így történt ez három napon keresztül: az anyamedve éjjel tejjel táplálta az embert, nappal pedig a hátára ültette, azután ledobta.

A negyedik napon azonban hiába rázkódott az anyamedve: az ember erősen kapaszkodott, nem esett le a hátáról. Akkor a nősténymedve fogta magát, beleugrott a vízbe, és kiúszott Grim szigetére.

Amikor partot értek, az ember azt gondolta, illik meghálálni a jó cselekedetet. Intett a medvének, hogy jöjjön utána. Mentek, amíg a faluba nem értek, ott is az ember házába. Az ember megfejté a legjobban tejelő tehenet, s a medve annyi tejet ihatott, amennyi csak beléfért. Ezután bement az istállóba, kiválasztotta s levágta a két legszebb gödölyét, majd a szarvuknál összekötve, a medve hátára erősítette őket. A medve elégedetten lecammogott a tengerre, és visszaúszott a bocsaihoz.

Míg a szigetlakók ámulva néztek az úszó medve után, hajó bukkant fel Izland felől, s kedvező széllel

közeledett Grim szigete felé. A korlátnál pedig ott integetett az a két ember, akik a várva várt tüzet hozták.